

[Hans Pinstrup.]

somt også været afgørende for, at vi har opnået de priser, vi har, i tredielandene. Som stor handelsmand kan det ærede medlem vel ikke være ukendt med, at det nu engang betyder noget med hensyn til, hvilke priser der kan opnås, hvor stort udbud der er af en vare. Der er altid et vist forhold mellem varemængden og de priser, der kan opnås, og hvis det ærede medlem satte sig lidt mere ind i de kvanta, der er tale om, og de salgsmuligheder, der er, og også de vanskeligheder, der er ved at få hele smørproduktionen afsat, så ville det ærede medlem ikke tale så frimodigt om det spørgsmål. Han vil sikkert, måske allerede til næste år, dybt angre, at han har fremsat disse udtalelser.

Den førte debat giver mig ikke anledning til at komme dybere ind på de spørgsmål, som vi nu har behandlet her i rigsdagen næsten utallige gange. Det er vort ønske, at vi hurtigst muligt må nå til en afvikling af denne lovgivning, og at man i det udvalg, som man altså ønsker skal fortsætte arbejdet, hurtigst muligt må kunne tilendebringe dette.

Den højtærede landbrugsminister fremsatte før nogle udtalelser vedrørende det, man er i færd med at bygge op indenfor landbruget, og den ret, landbruget naturligt måtte have til en sådan opbygning, udtalelser, som jeg fuldt ud kan give min tilslutning. Det fritager mig også for at gøre bemærkninger, som det ellers havde været nødvendigt for mig at gøre til de to ærede medlemmer hr. Aksel Møller og hr. Tholstrup.

Aksel Møller: I den korte replik, der kan blive tale om, vil det ikke være muligt for mig at komme ind på alt, hvad der er sagt mod mine betragtninger for et øjeblik siden. Jeg vil derfor henlede det høje tings opmærksomhed på en artikel, der i eftermiddag står i „Information“, og som er skrevet af dr. jur. Poul Meyer, konstitueret landsdommer, hvori han udtaler sig om de juridiske sider af denne sag. Jeg tror, det vil tjene til afklaring for mange og være en bekræftelse på, at jeg har ret, når jeg hævder, at der her er tale om et eksklusivt monopol, d. v. s. en sådan foreteelse, som dette høje ting altid har sat en ære i at søge bekæmpet, hver gang den kom frem. Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, som jo er næstformand i Landbrugsrådet, vil også i Landbrugsrådets formålsparagraf finde den samme ærefulde trang til at bekæmpe ringdannelser og truster.

Den højtærede landbrugsminister spurgte mig, om det ikke var landbrugets varer, talen var om, og om landbruget ikke har ret til at sælge sine egne varer. Tror nu den højtærede minister, at denne måde at udtale sit standpunkt på i en diskussion er så særdeles holdbar — ikke mindst i betragtning af den plads, hvorpå den højtærede minister sidder. Har den højtærede minister aldrig været i den situation, at han har måttet dirigere landbrugets varer andetsteds hen, end hvor landbruget måske selv har haft lyst til at sende dem hen? Har den højtærede minister ikke gentagne gange været i den situation, at han har måttet forlange, at den valutå, som landbruget får for sine varer, stilles til hele samfundets disposition? Tror den højtærede minister garantere for, at man ikke kan komme i den situation, at det måske kan være i disse nye organisationers prismæssige interesse at sælge i lande med blød valuta, men i samfundets interesse at dirigere varerne hen til lande med hård valuta? Ja, men det er da ganske givet, at den højtærede minister simpelthen ikke kan klare administrationen af det høje embede, han sidder i, hvis han fastslår ubetinget, at det her drejer sig om varer, der tilhører en enkelt gruppe af befolkningen, og som en enkelt gruppe af befolkningen må have fuldkommen fri dispositionsret over. Jeg tror heller ikke, det er den højtærede ministers mening at ville sige det, men hvorfor i alverden stiller han så spørgsmålet?

Dernæst spørger den højtærede minister: Hvilke interesser er det, det ærede medlem hr. Aksel Møller beskytter, er det handelens eller landbrugets? Samfundets, højtærede minister! Må jeg spørge, om ministeren virkelig tror, at landbruget selv vil være i stand til gennem en kæmpetrust at finde ind på markeder til erstatning for dem, vi måtte tabe i den udvikling, der kommer? Har vi ikke altid erfaret her i landet, at samvirke mellem købmandsskab og producentvirksomhed førte til resultater, der muliggjorde, at vor produktion kunne vokse, og at der kunne findes nye markeder til at aftage den voksende produktion? Men den højtærede minister må undskylde mig, jeg optræder i denne sag hverken på den ene eller på den anden side. Jeg optræder i denne sag udfra det synspunkt, at vi ikke må komme ind i den situation, at vi simpelthen odelægger de organer, der skal sælge vore varer. Det kan samfundet ikke være tjent med.

Løvrigt kunne det være rart, om man havde lidt mere tid til at underkaste den højtærede ministers påstand om, at det